If the ruling of רב יוסף was taught – אי איתמר דרב יוסף אסיפא איתמר דרב יוסף אסיפא It was taught concerning the סיפא

OVERVIEW

The איכא דאמרי explain that the reason the משנה states איכא דאמרי is to teach us that the man himself should be מקדש the משה so he can see who she is. Otherwise he is transgressing the ruling of אסור לאדם שיקדש את האשה עד מצוה We therefore can no longer explain that the מצוה is teaching us מצוה מצוה (even when there is no transgression by בו יותר מבשלוחו (even when there is no transgression by בו יותר מבשלוחו רב יוסף there is an בו איסור if the קידושין is not בו However it seems that מצוה בה וספות גמרא מצוה בו וכו' because בו because משנה מתקדשת בה that סיפא האשה מתקדשת בה that סיפא (and here there is no מצוה בה יותר מבשלוחה asks and explains why we cannot apply the statement of רב יוסף to the איכור.

ולהכי לא מוקי ארישא¹ וכגון שמכירה² –

And it is therefore³ that the גמרא does not establish the statement of רב יוסף and in a case where he knew her and saw her previously -

- משום דהא מנא לן דלמא מתניתין מיירי בין מכירה ובין אין מכירה משום דהא מנא לן דלמא מתניתין מיירי בין מכירה ובין אין מכירה Because how can we know this that the משנה is discussing a case of מכירה; perhaps our משנה is discussing both cases whether he recognizes her or whether he does not recognize her⁵ and in which case -

ואפילו איסורא איכא ומלתא דרב יוסף לא נדע:

_

¹ The איכא דאמרי maintain that since there is an איסור to be מקדש a woman איכא דישל", therefore how can רב יוסף explain that the reason the משנה states וב is because otherwise there is an איסור. However seemingly רב יוסף רב יוסף can respond that the משנה is discussing a case of מכירה where there is no איסור, and the בו teaches that מעודה בו יותר מבשלוחו It is more likely that the משנה is discussing a case of מכירה as opposed to אינו מכירה (איסור by מעודה it is understood how the משנה states משנה is discussing a case of אינו מכירה (since there is no אינו מעודה); however if the איש מקדש (בו) ובשלוחו אינו האיש מקדש (איסור bhow can the איטור מעודה) אינו איסור שובה האיש מקדש לכתהילה מעודה בשלוחו state ובו וכו' See footnote # 5. [It is possible that (according to the אימור בי יוסף (לישנא קמא מעודה בו וכו' for he derived it from מצוה בו וכו' and בו וכו' it is possible that (מכירה See footnote # 7 concerning the # 7 concerning the # 7.]

 $^{^2}$ He knew the אשה from before, therefore the איסור of אסור לאדם is not applicable to him.

³ תוספות explains this 'therefore' in the following paragraphs.

⁴ There is no reason to limit the scope of the משנה to any particular situation (such as מכירה); rather the משנה is assumed to be discussing all situations (whether מכירה or מכירה).

⁵ We can perhaps say that by אינו מכירה the קידושין is (only) בו (for there is the איטור לאדם that אינו מכירה (for there is the איסור מכירה איסור that אינו מכירה, and by מכירה can be בשלוחו בשלוחו. See footnote # 1. See 'Thinking it over'.

There will even be a prohibition of being מקדש through a שליה, and we will not know⁶ the teaching of רב יוסף that יותר מבשלוחו מצוה בו יותר מבשלוחו.

SUMMARY

We cannot derive the rule of רב יוסף from the רישא, since the מיר, may be discussing all cases including מכירה and אינו מכירה.

THINKING IT OVER

תוספות explains the reason רב יוסף cannot reference the תוספות is because perhaps the אין is discussing both אין מכירה and אין מכירה. Seemingly in order to explain why רב יוסף cannot reference the יוסף it would have been sufficient for תוספות to say that perhaps the אין מכירה אין מכירה מכירה is discussing אין מכירה (without mentioning מכירה)! 8

⁶ We would argue that the משנה writes בו for a case where אינו מכירה, therefore it is necessary (if possible) that he should be מקדש her (without a מכירה be then even לכתהילה he may be שליח her with a מכירה then even לכתהילה rules.

⁷ It is possible that the איכא maintain that רב יוסף derived his ruling from our משנה. Therefore רב יוסף must be referring to the איכא; for we cannot derive this rule from the רישא.

 $^{^{8}}$ See מהרש"א הארוך (and footnotes # 1 & 5).